

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 511

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 mai 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
141.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 222/2020 privind prorogarea termenului prevăzut la art. III din Legea nr. 352/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier	2	
621.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 222/2020 privind prorogarea termenului prevăzut la art. III din Legea nr. 352/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier	2	
★			
142.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și adoptarea unor măsuri necesare pentru înființarea punctului național de acces, conform regulamentelor delegate de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport.....	3	
622.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și adoptarea unor măsuri necesare pentru înființarea punctului național de acces, conform regulamentelor delegate de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport	3	
★			
143.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 203/2020 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan	4	
623.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 203/2020 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan.....	4	
★			
144.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2019 pentru modificarea și completarea art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române	5	
624.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2019 pentru modificarea și completarea art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române		5
★			
145.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 223/2020 privind aprobarea preluării de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale de membru al Organizației de Colaborare a Căilor Ferate (OCCF)		6
625.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 223/2020 privind aprobarea preluării de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale de membru al Organizației de Colaborare a Căilor Ferate (OCCF)		6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 80 din 16 februarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală		7–9
	Decizia nr. 84 din 16 februarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488 ¹ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală		10–11
	Decizia nr. 126 din 2 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 326 alin. (1) din Codul penal		12–13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
304.	— Decizie pentru eliberarea, la cerere, a domnului Iuliu Gogescu din funcția de subsecretar de stat la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației.....		14
305.	— Decizie pentru numirea domnului Vlad-Teodor Berbecar în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate		14
306.	— Decizie pentru numirea domnului Cristian Bușu în funcția de președinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar		15
307.	— Decizie pentru numirea doamnei Lavinia Aioanei în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, la Autoritatea Națională pentru Cetățenie		15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 222/2020 privind prorogarea termenului prevăzut la art. III din Legea nr. 352/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 222 din 30 decembrie 2020 privind prorogarea termenului prevăzut la art. III din Legea nr. 352/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.329 din 31 decembrie 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 17 mai 2021.
Nr. 141.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 222/2020 privind prorogarea termenului prevăzut la art. III din Legea nr. 352/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 222/2020 privind prorogarea termenului prevăzut la art. III din Legea nr. 352/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 mai 2021.
Nr. 621.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și adoptarea unor măsuri necesare pentru înființarea punctului național de acces, conform regulamentelor delegate de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1 din 6 ianuarie 2021 privind stabilirea cadrului instituțional și adoptarea unor măsuri necesare pentru înființarea punctului național de acces, conform regulamentelor delegate de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 7 ianuarie 2021.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI

PREȘEDINTELE SENATULUI

DEPUTAȚILOR,

ANCA DANA DRAGU

CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

București, 17 mai 2021.

Nr. 142.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și adoptarea unor măsuri necesare pentru înființarea punctului național de acces, conform regulamentelor delegate de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și adoptarea unor măsuri necesare pentru înființarea punctului național de acces, conform regulamentelor delegate de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 mai 2021.

Nr. 622.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 203/2020 privind unele măsuri de reglementare a vânzării
terenurilor agricole situate în extravilan**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 203 din 23 noiembrie 2020 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1132 din 25 noiembrie 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 17 mai 2021.
Nr. 143.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 203/2020
privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor
agricole situate în extravilan**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 203/2020 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 mai 2021.
Nr. 623.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2019
pentru modificarea și completarea art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998
privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea
Societății Naționale a Căilor Ferate Române**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55 din 3 iulie 2019 pentru modificarea și completarea art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 4 iulie 2019, cu următoarele modificări:

— **La articolul 1 punctul 1, alineatele (21)—(23) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(21) Toaletarea, doborârea și îndepărtarea arborilor aflați în limita zonei de siguranță a infrastructurii feroviare și care periclitează elementele căii ferate și/sau circulația pe calea ferată se realizează de către compania națională care administrează infrastructura feroviară, în baza acordului ocolului silvic care asigură administrarea pentru fondul forestier proprietate publică a statului sau, după caz, al proprietarului. Ocolul silvic care asigură administrarea pentru fondul forestier proprietate publică a statului sau proprietarul, după caz, își

exprimă acordul scris și asigură marcarea arborilor destinați tăierii, conform prevederilor legale, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării notificării formulate de compania națională care administrează infrastructura feroviară.

(22) După obținerea acordului, precum și în cazul necomunicării acordului în termenul prevăzut la alin. (21), compania națională care administrează infrastructura feroviară va realiza toaletarea, doborârea și îndepărtarea arborilor aflați în limita zonei de siguranță a infrastructurii feroviare și care periclitează elementele căii ferate și/sau circulația pe calea ferată.

(23) Prin derogare de la prevederile art. 63 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în scopul prevenirii accidentelor feroviare determinate de arbori/părți de arbori căzuți peste elementele căii ferate, compania națională care administrează infrastructura feroviară asigură în regim de urgență extragerea și îndepărtarea arborilor căzuți, fără marcarea prealabilă a acestora.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 17 mai 2021.
Nr. 144.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 55/2019 pentru modificarea
și completarea art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului
nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române
și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2019 pentru modificarea și completarea art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 mai 2021.
Nr. 624.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 223/2020 privind aprobarea preluării de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale de membru al Organizației de Colaborare a Căilor Ferate (OCCF)

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 223 din 30 decembrie 2020 privind aprobarea preluării de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale de membru al Organizației de Colaborare a Căilor Ferate (OCCF), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.328 din 31 decembrie 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,

CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 17 mai 2021.
Nr. 145.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 223/2020 privind aprobarea preluării de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale de membru al Organizației de Colaborare a Căilor Ferate (OCCF)

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 223/2020 privind aprobarea preluării de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale de membru al Organizației de Colaborare a Căilor Ferate (OCCF), și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 mai 2021.
Nr. 625.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 80

din 16 februarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Dragomir în Dosarul nr. 2.283/3/2015 (nr. 1.737/2017) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 133D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției și partea Marinela Zoica Dragomir, avocatul Daniel Caraman, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului părților, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, pentru argumentele invocate în fața Curții de Apel București — Secția I penală și dezvoltate în notele scrise depuse în motivarea excepției.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 692 din 8 noiembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 12 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.283/3/2015 (nr. 1.737/2017), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Daniel Dragomir cu ocazia soluționării apelului formulat într-o cauză penală.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegiu și fără discriminări, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât instanța de apel este obligată să readministreze declarațiile pe care instanța de fond și-a întemeiat soluția numai în situația în care prima instanță a dispus achitarea inculpatului. Așadar, numai în această situație legea instituie obligația instanței de a readministra probele, iar completul de judecată nu are posibilitatea să aprecieze cu privire la necesitatea unei astfel de readministrări a probatorului. În cazul în care instanța de fond pronunță, în cauza dedusă judecătii, o altă soluție decât

achitarea, instanța de control judiciar nu are obligația să readministreze declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția și, potrivit dispozițiilor art. 420 alin. (5) din Codul de procedură penală, instanța de apel poate aprecia asupra necesității readministrării probelor administrate la prima instanță și a administrării de probe noi. Autorul excepției consideră că soluția legislativă criticată creează discriminare între inculpații care au fost achitați de instanța de fond și inculpații cu privire la care prima instanță a pronunțat o soluție de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei. Susține că „nu este acceptabil ca pentru un inculpat care a fost achitat în primă instanță legiuitorul să prevadă reguli procesuale suplimentare, menite a favoriza acuzarea, astfel încât în apel să se poată obține o eventuală soluție de condamnare, iar pentru inculpatul care a fost deja condamnat legea să tacă și aceste noi proceduri să nu fie prevăzute”. Mai arată că, „dacă inculpatul a fost achitat de către instanța de fond, instanța de apel este obligată să anuleze întreg materialul probatoriu care a stat la baza pronunțării soluției de achitare și să procedeze la readministrarea acestuia. Practic, inculpatul achitat este adus în situația de a nu putea beneficia în apărarea sa de acele probe legal administrate care l-au exonerat de răspundere. Mai mult decât atât, în această situație procesul se reia în apel în integralitatea sa, iar dacă din readministrarea probatorului rezultă o nouă situație juridică inculpatul nu mai poate beneficia de o altă cale de atac prin care să se verifice, sub aspectul legalității, ceea ce s-a întâmplat în cursul acestei noi judecătii”. Pe de altă parte, „dacă inculpatul este condamnat în primă instanță, această obligație impusă instanței de apel de a readministra probele care au stat la baza condamnării nu mai subzistă, iar toate aceste probe administrate de prima instanță care au fundamentat soluția de condamnare sunt acceptate, considerate legale, astfel că posibilitatea unei schimbări de situație devine puțin probabilă”.

7. **Curtea de Apel București — Secția I penală** consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, fără a face alte precizări.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 107 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Din motivarea excepției, reiese însă că aceasta privește numai dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestui text de lege, care are următorul cuprins: *„Instanța, judecând apelul, pronunță una dintre următoarele soluții: [...] 2. admite apelul și: a) desființează sentința primei instanțe și pronunță o nouă hotărâre, procedând potrivit regulilor referitoare la soluționarea acțiunii penale și a acțiunii civile la judecata în fond. Instanța de apel readministrează declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, dispozițiile art. 374 alin. (7)—(10) și ale art. 383 alin. (3) și (4) aplicându-se în mod corespunzător;”*.

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenție invocate și în prezenta cauză și față de critici identice. Astfel, prin Decizia nr. 692 din 8 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 24 aprilie 2019, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, reținând că apelul este singura cale de atac ordinară de reformare, în care se efectuează o nouă judecată în fond a cauzei. Potrivit dispozițiilor art. 408 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede altfel. Așadar, expresie a principiului dublului grad de jurisdicție, toate sentințele prin care cauza este rezolvată în fond în urma judecării în primă instanță sunt supuse apelului. Este vorba despre hotărârile judecătorești penale prin care instanța hotărăște asupra învinuirii aduse inculpatului, pronunțând, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal, în condițiile art. 396 din Codul de procedură penală. Curtea a reținut că instanța, judecând apelul, poate pronunța, potrivit prevederilor art. 421 din Codul de procedură penală, fie o soluție de respingere a apelului și de menținere a hotărârii atacate [art. 421 pct. 1], fie o soluție de admitere a apelului și de desființare a sentinței primei instanțe [art. 421 pct. 2]. Pronunțând soluția de admitere a apelului și de desființare a hotărârii atacate, instanța de apel fie soluționează ea însăși cauza, pronunțând o nouă hotărâre [art. 421 pct. 2 lit. a)], fie dispune rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărâre a

fost desființată [art. 421 pct. 2 lit. b)]. Curtea a observat că dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală reglementează obligația instanței de apel de a readministra declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare. Soluția legislativă criticată a fost introdusă prin prevederile art. II pct. 107 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, fără a se preciza în nota de fundamentare motivul modificării legislative.

14. Prin decizia anterior citată, Curtea a reținut că instanța de la Strasbourg, analizând respectarea dreptului la un proces echitabil în cauzele în care instanțele au pronunțat o soluție de condamnare după desființarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, a statuat cu valoare de principiu că, atunci când o instanță de control judiciar este sesizată să soluționeze o cauză în fapt și în drept și să examineze, în ansamblu, chestiunea vinovăției sau a nevinovăției, aceasta nu poate, pentru motive de echitate a procedurii, să decidă asupra acestor chestiuni fără ascultarea directă a declarațiilor date în persoană de acuzatul care susține că nu a comis actul de care este învinuit, respectiv de martorii care au dat declarații în timpul procedurii (Hotărârea din 27 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Constantinescu împotriva României*, paragrafele 55 și 59, și Hotărârea din 15 septembrie 2015, pronunțată în Cauza *Moinescu împotriva României*, paragrafele 39 și 40).

15. În acest context, prin Decizia nr. 692 din 8 noiembrie 2018, mai sus citată, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă criticată constituie transpunerea în dreptul pozitiv a exigențelor impuse de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, asigurând dreptul inculpatului la un proces echitabil. Astfel, având competența de a aprecia diferitele elemente de probă, instanța de apel nu ar putea pronunța o hotărâre de condamnare decât după readministrarea obligatorie a declarațiilor pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare și care au fost suficiente pentru a-l determina pe judecătorul primei instanțe să se îndoiască de temeinicia acuzației și să motiveze achitarea inculpatului. Curtea Constituțională a observat că dispoziția criticată nu reglementează imposibilitatea readministrării probatorilor sau administrării de noi probe în cazul în care prima instanță a pronunțat o soluție de condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei, amânare a aplicării pedepsei sau de încetare a procesului penal. Potrivit prevederilor art. 420 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, instanța de apel procedează la ascultarea inculpatului, când aceasta este posibilă, în acord cu regulile de la judecata în fond, poate readministra probele administrate la prima instanță și poate administra probe noi, în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 100 din același act normativ. Totodată, în temeiul prevederilor art. 420 alin. (8) din Codul de procedură penală, instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, precum și a oricăror probe administrate în fața instanței de apel, iar, potrivit dispozițiilor art. 420 alin. (9) din același cod, în vederea soluționării apelului, instanța, motivat, poate da o nouă apreciere probelor.

16. Prin aceeași decizie mai sus menționată, Curtea a constatat că dispozițiile art. 420 alin. (5) din Codul de procedură penală nu refuză dreptul inculpatului sau al oricărui participant în procesul penal de a propune readministrarea unor probe ori administrarea altora noi, ci conferă instanței de apel competența de a aprecia asupra utilității administrării/readministrării unor probe. Totodată, în acord cu prevederile art. 100 alin. (3) din Codul de procedură penală — la care fac trimitere dispozițiile art. 420 alin. (5) din același cod — cererea privitoare la administrarea unor probe formulată în cursul judecării se admite

ori se respinge, motivat, de către instanță, o astfel de cerere putând fi respinsă numai atunci când proba nu este relevantă în raport cu obiectul probațiunii, când se apreciază că pentru dovedirea elementului de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă, când proba nu este necesară, întrucât faptul este notoriu, când proba este imposibil de obținut, când cererea a fost formulată de o persoană neîndreptățită sau atunci când administrarea probei este contrară legii [art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală]. Așa fiind, instanța de apel nu are obligația de a-și însuși aprecierea probelor dată de instanța de fond, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 420 alin. (9) din Codul de procedură penală, instanța de control judiciar, „*motivată, poate da o nouă apreciere probelor*”, iar, conform prevederilor art. 103 alin. (1) din același cod, probele sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

17. Prin urmare, Curtea a reținut că instanța de apel nu se pronunță în mod discreționar asupra necesității readministrării unor probe sau administrării altora noi, cu atât mai mult cu cât, în conformitate cu dispozițiile art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate, condamnarea putând fi dispusă doar atunci când acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Acest fapt conferă procedurii caracter echitabil, deoarece — pe lângă faptul că, potrivit prevederilor art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea inculpatului — principiul liberei aprecieri a probelor nu este absolut, fiind mărginit de existența unor mijloace compensatorii care să asigure un echilibru suficient între acuzare și apărare. În acord cu dispozițiile art. 374 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală, în faza de judecată, președintele întrebă procurorul, părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe, iar în cazul în care se propun probe trebuie să se arate faptele și împrejurările ce urmează a fi dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află aceste mijloace, respectiv, în ceea ce privește martorii și experții, identitatea și adresa acestora. Totodată, procurorul, persoana vătămată și părțile pot cere administrarea de probe noi și în cursul cercetării judecătorești [art. 374 alin. (9) din Codul de procedură penală], iar probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți sau de

către persoana vătămată pot fi administrate din oficiu de către instanță, dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, instanța putând, totodată, să dispună din oficiu și administrarea de probe noi, justificat de același deziderat al aflării adevărului și al unei juste soluționări a cauzei [art. 374 alin. (8) și (10) din Codul de procedură penală]. De asemenea, după audierea inculpatului, a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente se procedează la administrarea probelor încuviințate [art. 376 alin. (3) din Codul de procedură penală]. Aceasta întrucât, potrivit art. 100 alin. (2) din același cod, „*în cursul judecății, instanța administrează probe la cererea procurorului, a persoanei vătămate sau a părților și, în mod subsidiar, din oficiu, atunci când consideră necesar pentru formarea convingerii sale*”, sens în care, în procesul de evaluare a probelor, condamnarea se poate dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă [art. 103 alin. (2)].

18. Prin Decizia nr. 692 din 8 noiembrie 2018, mai sus citată, Curtea Constituțională a concluzionat că instanța de apel, deși nu este obligată să dispună readministrarea probelor ori administrarea altora noi, are însă obligația să se pronunțe motivat cu privire la astfel de cereri. Toate acestea au ca scop, pe de o parte, asigurarea dreptului la un proces echitabil, iar, pe de altă parte, soluționarea cu celeritate a cauzei, întrucât, în caz contrar, s-ar permite prelungirea nejustificată a soluționării acesteia printr-o simplă cerere de readministrare/administrare a unor probe, cu toate că acestea nu sunt utile cauzei (Decizia nr. 157 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 22 iunie 2018).

19. În același sens sunt și Decizia nr. 273 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 829 din 11 octombrie 2019, și Decizia nr. 274 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 16 septembrie 2019.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Dragomir în Dosarul nr. 2.283/3/2015 (nr. 1.737/2017) al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) fraza a doua teza întâi din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 84

din 16 februarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹
alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aeroportul Internațional Avram Iancu Cluj R.A., cu sediul în Cluj-Napoca, în Dosarul nr. 2.319/211/2018 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 588D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 640 din 17 octombrie 2017 și nr. 131 din 20 martie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea penală din 19 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.319/211/2018, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Aeroportul Internațional Avram Iancu Cluj R.A., cu sediul în Cluj-Napoca, cu ocazia soluționării unei contestații privind durata procesului penal într-o cauză aflată în faza de urmărire penală.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia, persoană juridică, susține, în esență, că dispozițiile art. 488¹ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală — care instituie termenul pentru formularea contestației privind durata procesului penal în cauzele aflate în faza de urmărire penală — încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât condiționează curgerea termenului de un an de momentul la care procurorul dispune începerea urmăririi penale cu privire la faptă. Astfel, arată că textul de lege criticat instituie un „termen de succesiune dilatoriu [...] prin raportare la momentul inițial (*a quo*)”. Consideră că dispozițiile art. 488¹ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale invocate, deoarece condiționează introducerea contestației privind durata procesului penal de începerea urmăririi penale, adică de un act al procurorului pentru care nu se prevede un termen legal în care să fie realizat. Apreciază că momentul inițial de la care se impune calculul termenului de un an pentru introducerea plângerii trebuie să fie momentul înregistrării actului de sesizare a organelor de urmărire penală, analog cu situația contestației formulate în cursul judecătii în primă instanță, respectiv în căile de atac ordinare sau extraordinare. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a calculat durata

procedurilor de la momentul depunerii plângerii penale ce cuprindea și constituirea de parte civilă (Hotărârea din 27 august 1992, pronunțată în Cauza *Tomasî împotriva Franței*, paragraful 121, Hotărârea din 28 octombrie 1998, pronunțată în Cauza *Ait-Mouhoub împotriva Franței*, paragraful 45, Hotărârea din 26 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Maini împotriva Franței*, paragraful 32, Hotărârea din 20 iulie 2000, pronunțată în Cauza *Caloc împotriva Franței*, paragrafele 117—118, și Hotărârea din 27 iulie 2004, pronunțată în Cauza *Pfleger împotriva Cehiei*, paragraful 46).

6. **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția penală** apreciază că „argumentele invocate sunt pertinente, din moment ce legiuitorul a stabilit ca moment de debut pentru calculul termenului de un an un moment procesual ce ține efectiv de conduita organului judiciar”. Astfel, arată că procurorul poate să înceapă urmărirea penală chiar în ziua depunerii actului de sesizare sau în perioada imediat următoare, dar la fel de bine poate să înceapă urmărirea penală și după o perioadă mai lungă de timp — șase luni sau un an —, împiedicând părțile să formuleze contestație privind durata procesului penal, pentru simplul motiv că nu a trecut termenul de un an, care constituie o condiție prevăzută de legiuitor pentru admisibilitatea contestației. Spre exemplificare, arată că, în Dosarul nr. 9.662/P/2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cluj-Napoca, actul de sesizare îl constituie plângerea depusă la data de 28 decembrie 2016, în baza căreia, la data de 6 ianuarie 2017, a fost începută urmărirea penală față de faptă, moment din care a început că curgă termenul de un an, după împlinirea căruia a fost formulată contestația privind durata procesului penal.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 488¹ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală. Dispozițiile capitolului I¹ (art. 488¹—488⁶) al titlului IV din Partea specială a Codului au fost introduse prin prevederile art. 102 pct. 293 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(3) *Contestația poate fi formulată după cum urmează: a) după cel puțin un an de la începerea urmăririi penale, pentru cauzele aflate în cursul urmăririi penale;*”.

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarea excepției, persoană juridică, invocă încălcarea

prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 488¹ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 21 din Constituție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 131 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 5 iulie 2018, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488¹ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală.

13. Prin decizia menționată, paragraful 17, Curtea a constatat că procedura specială reglementată de dispozițiile art. 488¹—488⁶ din Codul de procedură penală — referitoare la contestația privind durata procesului penal — reprezintă o garanție a soluționării cauzelor penale într-un termen rezonabil și, în acest fel, a respectării dreptului la un proces echitabil, consacrat de prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dreptul la un proces echitabil fiind reglementat, totodată, ca principiu al aplicării legii procesuale penale în cuprinsul art. 8 din Codul de procedură penală, dispoziție legală ce constituie o aplicare a normei constituționale anterior menționate. În acest sens, a fost instituit, pentru fiecare etapă a procesului penal, un termen după a cărui împlinire poate fi promovată contestația analizată. Astfel, contestația reglementată în dispozițiile art. 488¹—488⁶ din Codul de procedură penală poate fi introdusă după trecerea a cel puțin un an de la începerea urmăririi penale, pentru cauzele aflate în etapa procesuală anterior menționată, sau a unui an de la trimiterea în judecată, pentru cauzele aflate în cursul judecătii în primă instanță, și, respectiv, după cel puțin 6 luni de la sesizarea instanței cu o cale de atac, pentru cauzele aflate în căile ordinare sau extraordinare de atac.

14. Curtea a reținut, prin aceeași decizie, mai sus citată, paragrafele 18 și 19, că, astfel reglementată, contestația privind durata procesului penal presupune, așa cum rezultă și din denumirea instituției analizate, existența unui proces penal început, prima fază a procesului penal fiind cea a urmăririi penale, întrucât Codul de procedură penală nu reglementează ca etapă distinctă a procesului penal, anterioară urmăririi penale, realizarea actelor de cercetare penală premergătoare începerii urmăririi penale. În continuare, Curtea a reținut că titularii contestației reglementate de dispozițiile art. 488¹—488⁶ din Codul de procedură penală sunt suspectul, inculpatul, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente, iar în cursul judecătii, contestația privind durata procesului penal poate fi formulată și de către procuror. Așa fiind, Curtea a constatat că persoana față de care sunt realizate acte de cercetare penală, în cursul urmăririi penale începute *in rem* — sau chiar în cursul urmăririi penale începute *in personam*, dar în cadrul căreia persoana în cauză nu are

vreuna din calitățile anterior enumerate —, nu are dreptul de a promova contestația privind durata procesului penal. Prin urmare, în situația în care, deși sesizat cu o plângere, procurorul nu dispune nicio măsură și nu efectuează niciun act, pasivitatea organelor judiciare nu poate fi sancționată prin utilizarea procedurii speciale analizate. Curtea a conchis că această soluție juridică este rezonabilă, fiind justificată prin lipsa formulării — cu privire la o persoană în legătură cu care sunt efectuate doar acte de cercetare penală, dar care nu are calitatea de suspect sau de inculpat — a unei suspiciuni referitoare la săvârșirea de către aceasta a unei infracțiuni.

15. În acest sens, prin Decizia nr. 131 din 20 martie 2018, anterior citată, paragrafele 23 și 24, Curtea a reținut că aceeași soluție juridică rezultă și din rațiunea reglementării instituției prescripției răspunderii penale. Aceasta, pe de o parte, limitează în timp starea de incertitudine a persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală și care nu mai pot fi trase la răspundere după împlinirea termenelor de prescripție a răspunderii penale pentru faptele comise, termenele ce sunt calculate conform dispozițiilor art. 154 din Codul penal și, respectiv, ale art. 155 alin. (4) din același cod, iar, pe de altă parte, asigură dreptul organelor judiciare ca, până la împlinirea termenelor anterior menționate sau chiar în scopul întreruperii curgerii acestora, să efectueze toate actele de urmărire penală pe care le consideră necesare, în vederea aflării adevărului. Astfel, în interiorul termenelor de prescripție a răspunderii penale, organele judiciare au dreptul de a efectua toate actele procedurale pe care le consideră necesare, în vederea soluționării cauzelor, cu respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor implicate. Curtea a arătat, în jurisprudența sa, că accesul liber la justiție este asigurat atunci când persoana interesată are dreptul de a se adresa cel puțin unei instanțe naționale independente, în vederea valorificării drepturilor sau intereselor sale legitime (Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragraful 78), iar dreptul la un proces echitabil presupune asigurarea unor garanții precum egalitatea armelor între acuzare și apărare, dreptul de a formula apărărilor necesare și dreptul de a beneficia de soluționarea cauzelor în cadrul unor proceduri caracterizate prin contradictorialitate (Decizia nr. 307 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 3 mai 2010). Or, persoanelor aflate în ipoteza invocată de autorul excepției le sunt asigurate aceste garanții procesuale, în forme corespunzătoare fazei procesuale în care se află.

16. În același sens este și Decizia nr. 640 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 21 februarie 2018. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aeroportul Internațional Avram Iancu Cluj R.A., cu sediul în Cluj-Napoca, în Dosarul nr. 2.319/211/2018 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția penală și constată că dispozițiile art. 488¹ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Cluj-Napoca — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 126

din 2 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 326 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 326 din Codul penal, excepție ridicată de Florian Cornel Traicea în Dosarul nr. 11.858/311/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.614D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă Decizia Curții nr. 631 din 15 octombrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 11.858/311/2017, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 326 din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Florian Cornel Traicea în soluționarea apelului declarat împotriva Sentinței penale nr. 270 din 15 martie 2018 a Judecătoriei Slatina — Secția penală, prin care inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, prevăzută de art. 326 din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 326 din Codul penal sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile coroborate ale art. 23 alin. (12) și ale art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, întrucât acestea sunt lipsite de previzibilitate. Susține, în acest sens, că actualul Cod penal prevede cerința ca declarația neadevărată, consemnată în cuprinsul înscrisului, să poată servi la producerea unei consecințe juridice, fără a indica însă și criteriul/criteriile legal/legale general/generale de diferențiere între declarațiile neadevărate ce produc consecințe juridice care atrag răspunderea contravențională și cele care atrag răspunderea penală.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că dispozițiile din Codul penal privind infracțiunea de fals în declarații îndeplinesc condițiile de accesibilitate și previzibilitate, astfel cum au fost descrise prin jurisprudența constantă a Curții Constituționale. De asemenea, reține că instanța de la Strasbourg a admis faptul că, datorită caracterului de generalitate a legilor, redactarea

acestora nu poate avea o precizie absolută, iar numeroase legi utilizează, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin precise, în scopul evitării unei rigidități excesive și al adaptării la noile situații sociale ce se pot ivi.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 326 din Codul penal. Potrivit motivelor de neconstituționalitate dezvoltate în notele scrise ale autorului, acesta critică de fapt doar prevederile art. 326 alin. (1) din Codul penal. Așa încât, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie aceste dispoziții, care au următorul conținut: „(1) *Declaraarea necorespunzătoare a adevărului, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește la producerea acelei consecințe, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că normele penale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (12), potrivit cărora nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, și ale art. 73 alin. (3) lit. h), potrivit cărora prin lege organică se reglementează infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că motive de neconstituționalitate similare au fost examinate prin Decizia nr. 631 din 15 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1019 din 18 decembrie 2019, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

13. În motivarea soluției sale, instanța de control constituțional a reținut că normele penale criticate incriminează fapta persoanei care, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, face declarații necorespunzătoare adevărului unui funcționar public sau unei unități în care acesta își desfășoară activitatea, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește la producerea acelei consecințe. Curtea a reținut, totodată, că falsul în declarații este o faptă de o anumită gravitate, care

justifică includerea acesteia în grupul infracțiunilor de fals în înscrisuri, ținând seama că prin săvârșirea ei se aduce o îngrijorătoare atingere încrederii pe care trebuie să o inspire înscrisurile oficiale întocmite pe baza declarațiilor făcute în fața autorităților sau instituțiilor publice.

14. Astfel, Curtea a observat că elementul material al infracțiunii de fals în declarații constă în acțiunea de a face o declarație necorespunzătoare adevărului unei persoane dintre cele prevăzute la art. 175 din Codul penal sau unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea, competentă să ia act de declarația respectivă. De asemenea, Curtea a reținut că, pentru ca acțiunea de a face o declarație necorespunzătoare adevărului unui funcționar public sau unei unități în care acesta își desfășoară activitatea să devină element material al infracțiunii de fals în declarații, trebuie constatată, printre altele, îndeplinirea cerinței esențiale ca declarația necorespunzătoare adevărului să fie dintre acelea care, potrivit legii sau împrejurărilor, servește la producerea vreunei consecințe juridice. În lipsa acestei posibilități de drept sau de fapt, declarațiile ar fi simple manifestări verbale, lipsite de orice eficiență juridică.

15. Plecând de la aceste premise, Curtea a reținut că aptitudinea declarației de a produce consecințe juridice decurge, în primul rând, din lege, în condițiile în care legea este cea care stabilește, de regulă, obligativitatea declarației, condițiile și termenele în care trebuie făcută și îi determină efectele. În aceste condiții, Curtea a constatat că existența cazurilor în care legea prevede că declarația produce consecințe juridice nu prezintă nicio dificultate, întrucât se va ține seama de actul normativ care prevede această însușire a declarației (de exemplu, declarațiile de stare civilă, declarațiile de venituri, de impunere etc.). În același fel, Curtea a reținut că aptitudinea declarației de a produce consecințe juridice poate decurge din anumite împrejurări de fapt, cel mai adesea neprevăzute, cum este cazul situațiilor excepționale (forța majoră, starea de necesitate) care nu îngăduie întâzieri pentru luarea în considerare a unor declarații. Așadar, uneori, împrejurările de fapt — situațiile excepționale, precum starea de necesitate sau forța majoră — fac ca o declarație să fie producătoare de consecințe juridice. Cu alte cuvinte, Curtea a reținut că declarațiile ce servesc, potrivit împrejurărilor, la producerea unor consecințe juridice sunt cele care se fac în împrejurări excepționale — cum sunt evenimentele externe, imprevizibile, absolut invincibile și inevitabile (forța majoră) ori pericolul imediat și care nu poate fi înlăturat altfel (starea de necesitate),

când producerea consecințelor juridice nu poate suferi nicio amânare.

16. Totodată, Curtea a observat că și Codul penal din 1969 reglementa, în mod similar, falsul în declarații ca fiind: „*Declararea necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ sau instituții de stat ori unei alte unități dintre cele la care se referă art. 145, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește pentru producerea acelei consecințe, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.*” Cu privire la aceste din urmă dispoziții de lege, în efectuarea controlului de constituționalitate a posteriori, Curtea a reținut în Decizia nr. 866 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 20 noiembrie 2007, că „Parlamentul, potrivit competenței sale, ca unică autoritate legiuitoare, în considerarea unor rațiuni de politică penală, de natură să ocrotească relațiile sociale referitoare la încrederea publică în declarațiile făcute oficial și care, potrivit legii sau împrejurărilor, servesc la producerea de consecințe juridice, poate, în acord cu art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, să reglementeze cu privire la infracțiuni, pedepse și regimul executării acestora”.

17. În aceste condiții, Curtea a constatat că, reglementând infracțiunea de fals în declarații, legiuitorul a utilizat, încă din 1969, constant și uniform aceiași termeni pentru a stabili posibilitățile de drept sau de fapt în prezența cărora declararea necorespunzătoare a adevărului produce consecințe juridice, dispozițiile art. 326 din Codul penal fiind o reproducere a prevederilor art. 292 din Codul penal din 1969, singura diferență fiind aceea că prin prevederile art. 175 din noul Cod penal se are în vedere funcționarul public, spre deosebire de reglementarea anterioară, care avea în vedere atât funcționarul, cât și funcționarul public. Or, continuitatea în folosirea aceluiași noțiuni în incriminarea falsului în declarații, având conținut normativ identic reglementării anterioare, constituie o garanție că dispozițiile de lege criticate nu au o formulare ambiguă, neclară și imprevizibilă, astfel că instanța de control constituțional a constatat că normele penale criticate nu atingere cerințelor de claritate, accesibilitate și previzibilitate a legii impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție.

18. Întrucât nu au apărut elemente noi, care să impună reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florian Cornel Traicea în Dosarul nr. 11.858/311/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 326 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru eliberarea, la cerere, a domnului Iuliu Gogescu
din funcția de subsecretar de stat la Ministerul Dezvoltării,
Lucrărilor Publice și Administrației**

Având în vedere Cererea domnului Iuliu Gogescu înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.015 din 4 mai 2021,
în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Iuliu Gogescu se eliberează, la cerere, din funcția de subsecretar de stat la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 17 mai 2021.
Nr. 304.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru numirea domnului Vlad-Teodor Berbecar
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 alin. (1) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Vlad-Teodor Berbecar se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate, pentru un mandat de 5 ani.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, Decizia prim-ministrului nr. 335/2020 privind exercitarea atribuțiilor funcției de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 15 septembrie 2020, își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 17 mai 2021.
Nr. 305.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Cristian Bușu în funcția de
președinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității
pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar**

Având în vedere Adresa Ministerului Finanțelor nr. 9.044 din 14 mai 2021, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/11.735/T.H.G. din 14 mai 2021,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 77 alin. (1) din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cristian Bușu se numește în funcția de președinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 17 mai 2021.
Nr. 306.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea doamnei Lavinia Aioanei în funcția
de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
la Autoritatea Națională pentru Cetățenie**

În temeiul art. 29 și art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2010, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Lavinia Aioanei se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, la Autoritatea Națională pentru Cetățenie, pentru un mandat de 4 ani.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 17 mai 2021.
Nr. 307.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

